

дошлъ во Іерусалимъ, гдѣ ученицы-тѣ Христовы ся боляи отъ него и не вѣрвали, че ся е обрнѣлъ кѣмъ Христа. Единъ изъ нихъ, по имя Варнава, го пріель въ кѣщи си, привель го при Апостолы-тѣ, прѣдъ които той расказаль за всичко, что ся случило съ него на пѣтя въ Дамаскъ. Оттогава Савль ся намираль всякога наедно съ нихъ во Іерусалимъ и съ голѣмо усердіе проповѣдуваль Евангеліе-то. Кога му прѣдстояла опасность въ Іерусалимъ, Христіане-тѣ го прѣпроводили въ Тарсъ. Послѣ той посвятиль всичкый си животъ да распространява вѣрж-тѣ Христовѣ между язычници-тѣ и мужественно прѣтърпѣль различны трудове и мжкы за прославленіе на имя-то Христово. Еврейско-то имя Савль испослѣ прѣмѣнилъ на созвучно римско имя Павелъ.

ГЛАВА СѢІ.

ОБРАЩЕНІЕ-ТО НА КОРНЕЛІЯ СОТНИКА

Въ Кесаріѣ живѣяль нѣкой си человекъ, по имя Корнелій сотникъ отъ полка, който ся паричаль Италійскый. Тойзи воинъ, както и всичкый му домъ, былъ благочестивъ, богобоязливъ, милосърдъ кѣмъ сиромаси-тѣ и често ся молил Богу. Веднажъ, подирь пладне, во видѣніе, му ся явилъ Ангель Божій, който иззыкаль: „Корнеліе!“ Като го видѣль, Корнелій потреперяль. „Что, Господи?“ отговориль той. „Молитвы-тѣ ти сѣ услышаны, и милостыни-тѣ ти помни Богъ,“ казалъ Ангель-тѣ. „Прати во Іоппіѣ и повыкай у себе Симона, който ся зове Петръ. Той живѣе при море-то, въ кѣщѣ-тѣ на одного кожевника, Симона. Петръ ще тя научи, что трѣба да правишь, та да ся спасишь ты и весь домъ твой.“ Като казалъ това, Ангель-тѣ стѣнѣлъ невидимъ.

Корнелій незабавно повыкаль двама отъ слугы-тѣ си и одного благочестива воина, който служиль подъ негово начальство; расказаль имъ всичко, что чуль отъ Ангела, и въ сѣщій вечеръ гы испратиль во Іоппіѣ.